

zostają pod nadzorem i szczególną opieką służby zootechnicznej prezydiów rad narodowych oraz korzystają z bezpłatnej opieki weterynaryjnej, której zakres ustali odrębne zarządzenie.

§ 6. 1. W przypadku gdy stajnia uznana za zarodową lub reprodukcyjną przestała odpowiadać warunkom określonym w § 2, uznanie zostaje cofnięte przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej na podstawie opinii komisji, określonej w § 3. Komisja wydaje opinię po przeprowadzeniu lustracji stajni.

2. W przypadku gdy posiadacz stajni nie dopełnia obo-

wiązku określonego w § 4, prezydium wojewódzkiej rady narodowej może cofnąć uznanie stajni za zarodową lub reprodukcyjną.

§ 7. Aktualny wykaz wszystkich stajni uznanych za zarodowe i reprodukcyjne podaje się do publicznej wiadomości w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej dwa razy do roku:

- 1) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego — w sierpniu,
- 2) za drugie półrocze — w lutym następnego roku.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *E. Pszczółkowski*

956

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 sierpnia 1955 r.

w sprawie zasad i trybu uznawania obór za zarodowe i reprodukcyjne.

Na podstawie art. 4 i 5 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o organizacji hodowli zwierząt zarodowych (Dz. U. Nr 6, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zadaniem obór zarodowych i reprodukcyjnych jest doskonalenie pogłowia bydła i produkowanie zwierząt zarodowych wysokiej jakości, a w szczególności buhajów dla potrzeb hodowli masowej.

§ 2. 1. Obory uznaje się za zarodowe lub reprodukcyjne, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

1) w oborach, które mają być uznane za zarodowe:

- a) co najmniej 50% krów jest wpisanych przynajmniej do wojewódzkiej księgi zarodowego bydła,
- b) buhaj jest wpisany do krajowej księgi zarodowego bydła, a użytkowość matki buhaja i matki jego ojca jest w zakresie mleczności o 200 kg, a w zakresie tłuszczu w mleku o 0,2% wyższa od przeciętnej wydajności w oborze w ciągu ostatniego roku;

2) w oborach, które mają być uznane za reprodukcyjne:

- a) co najmniej 50% krów jest wpisanych przynajmniej do powiatowej księgi zarodowego bydła,
- b) buhaj odpowiada warunkom określonym w pkt 1 lit. b);

3) w oborze nie stwierdza się brucelozy ani klinicznych objawów gruźlicy bydła;

4) zwierzęta są żywione racjonalnie, a gospodarstwo posiada odpowiednie pastwisko i zabezpiecza w pełni pokrycie zapotrzebowania na paszę dla bydła;

5) zapewnione są zdrowe warunki bytowania zwierząt, a w szczególności:

- a) budynek obory jest widny, suchy i dobrze przewietrzany,
- b) są urządzenia umożliwiające indywidualne żywienie krów,
- c) obora posiada okólniki o powierzchni dostosowanej do liczebności zwierząt,
- d) są oddzielne pomieszczenia dla młodziży oraz jest odpowiednio urządzona i przestronna porodówka,
- e) prowadzi się surowy (zimny) wychów cieląt;

6) w oborze osiąga się taką przeciętną wydajność mleka i procent tłuszczu w mleku, jaki odpowiada wymaganiom dla wpisu do krajowych ksiąg zarodowego bydła danej rasy;

7) przeciętny przyrost młodziży wynosi:

- a) dla ras nizinnych i simentalskiej: u cieliczek co najmniej 750 g dziennie, u buhajów — 900 g dziennie,

b) dla rasy polskiej czerwonej: u cieliczek co najmniej 650 g dziennie, u buhajów 800 g dziennie;

8) osoby zajmujące się prowadzeniem i obsługiwaniem obory posiadają odpowiednie kwalifikacje.

2. Uznanie obory za zarodową lub reprodukcyjną może nastąpić po upływie co najmniej 1-rocznego okresu przeprowadzania oceny wartości użytkowej krów (ust. 1 pkt 6).

3. Ocena wartości użytkowej krów (ust. 1 pkt 6) w oborach, które mają być uznane za zarodowe lub reprodukcyjne, przeprowadza personel zootechniczny powiatowego zarządu rolnictwa na podstawie comiesięcznych próbnych udojów.

4. Zawartość tłuszczu w mleku ustala wojewódzkie laboratorium kontroli mleczności na podstawie próbek mleka, pobranych przez personel zootechniczny przeprowadzający ocenę wartości użytkowej krów.

§ 3. 1. O uznaniu obór za zarodowe lub reprodukcyjne orzekają prezydium wojewódzkich rad narodowych na podstawie opinii wydanej przez komisję.

2. Komisja wydaje opinie po przeprowadzeniu lustracji obory.

3. W skład komisji przeprowadzającej lustrację obór, które mają być uznane za zarodowe, wchodzi:

1) jako przewodniczący — starszy zootechnik hodowli bydła prezydium wojewódzkiej rady narodowej;

2) jako członkowie — przedstawiciel Instytutu Zootechniki oraz lekarz weterynarii, wyznaczony przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Ministerstwo Rolnictwa może delegować do komisji (ust. 3) swego przedstawiciela, który pełni wówczas funkcję przewodniczącego komisji.

5. W skład komisji przeprowadzającej lustrację obór, które mają być uznane za reprodukcyjne, wchodzi:

1) jako przewodniczący — starszy zootechnik hodowli bydła prezydium wojewódzkiej rady narodowej,

2) jako członkowie — główny zootechnik prezydium powiatowej rady narodowej oraz lekarz weterynarii, wyznaczony przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

6. W przypadku gdy przeprowadza się lustrację obory podległej Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, w skład komisji wchodzi również zootechnik właściwego zjednoczenia państwowych gospodarstw rolnych lub zespołu hodowli zarodowej.

§ 4. Posiadacze obór uznanych za zarodowe lub reprodukcyjne obowiązani są odchowrywać corocznie na sprzedaż buhaje w ilości odpowiadającej co najmniej 15% stanu krów

w oborze. Przed sprzedażą buhaje odchowane w oborach zarodowych powinny być wpisane przynajmniej do wojewódzkiej księgi zarodowego bydła, a buhaje odchowane w oborach reprodukcyjnych — przynajmniej do powiatowej księgi zarodowego bydła.

§ 5. Obory uznane za zarodowe i reprodukcyjne pozostają pod nadzorem i szczególną opieką służby zootechnicznej prezydium rad narodowych oraz korzystają z bezpłatnej opieki służby weterynaryjnej, której zakres ustali odrębne zarządzenie.

§ 6. 1. W przypadku gdy obora uznana za zarodową lub reprodukcyjną przestała odpowiadać warunkom określonym w § 2, uznanie zostaje cofnięte przez prezydium wojewódzkiej

rady narodowej na podstawie opinii komisji określonej w § 3. Komisja wydaje opinię po przeprowadzeniu lustracji obory.

2. W przypadku gdy posiadacz obory nie dopełnia obowiązku określonego w § 4, prezydium wojewódzkiej rady narodowej może cofnąć uznanie obory za zarodową lub reprodukcyjną.

§ 7. Aktualny wykaz wszystkich obór uznanych za zarodowe i reprodukcyjne ogłasza się w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej dwa razy do roku:

- 1) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego — w sierpniu;
- 2) za drugie półrocze — w lutym następnego roku.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *E. Pszczółkowski*

957

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 sierpnia 1955 r.

w sprawie zasad i trybu uznawania chlewni za zarodowe i reprodukcyjne.

Na podstawie art. 4 i 5 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o organizacji hodowli zwierząt zarodowych (Dz. U. Nr 6, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zadaniem chlewni zarodowych i reprodukcyjnych jest doskonalenie pogłowia trzody chlewnej i produkowanie zarodowych knurków i loszek wysokiej jakości dla potrzeb masowej hodowli.

§ 2. 1. Chlewnie uznaje się za zarodowe lub reprodukcyjne, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

1) w chlewniach, które mają być uznane za zarodowe:

- a) co najmniej 80% loch stada podstawowego jest wpisanych do wojewódzkiej księgi, a pozostałe lochy stada podstawowego — do powiatowej księgi zarodowej trzody chlewnej;
- b) knury są wpisane przynajmniej do wojewódzkiej księgi zarodowej trzody chlewnej;

2) w chlewniach, które mają być uznane za reprodukcyjne:

- a) co najmniej 50% loch stada podstawowego jest wpisanych do wojewódzkiej księgi, a pozostałe lochy stada podstawowego — do powiatowej księgi zarodowej trzody chlewnej;
- b) knury są wpisane przynajmniej do wojewódzkiej księgi zarodowej trzody chlewnej;
- 3) wszystkie zwierzęta są zdrowe (bez klinicznych objawów chorobowych) oraz systematycznie szczepione przeciw różnicy i pomorowi i w chlewni nie występują choroby o charakterze stacjonarnym;
- 4) zwierzęta żywione są racjonalnie, a gospodarstwo zabezpiecza w pełni pokrycie zapotrzebowania na paszę dla trzody chlewnej;
- 5) zapewnione są zdrowe warunki bytowania zwierząt i budynki chlewni posiadają okólniki o powierzchni odpowiedniej w stosunku do liczebności zwierząt;
- 6) średnia wartość użytkowa lochy stada podstawowego odpowiada następującym wskaźnikom:

	w chlewniach, które mają być uznane za:			
	zarodowe		reprodukcyjne	
	rasy białe	rasa puławska	rasy białe	rasa puławska
ilość miotów w ciągu roku	1,7	1,7	1,5	1,5
plenność (ilość prosiąt odchowanych od lochy w ciągu roku)	14	13	12	11

7) osoby zajmujące się prowadzeniem i obsługiwaniem chlewni posiadają odpowiednie kwalifikacje.

2. Uznanie chlewni za zarodową może nastąpić po upływie co najmniej 2-letniego okresu, a uznanie chlewni za reprodukcyjną — po upływie co najmniej 1-rocznego okresu przeprowadzania oceny wartości użytkowej loch (ust. 1 pkt 6).

3. Ocenę wartości użytkowej loch (ust. 1 pkt 6) przeprowadza personel chlewni pod kontrolą personelu zootechnicznego powiatowego zarządu rolnictwa.

§ 3. 1. O uznaniu chlewni za zarodowe lub reprodukcyjne orzekają prezydium wojewódzkich rad narodowych na podstawie opinii, wydanej przez komisję.

2. Komisja wydaje opinię po przeprowadzeniu lustracji chlewni.

3. W skład komisji przeprowadzającej lustrację chlewni, które mają być uznane za zarodowe, wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — starszy zootechnik trzody chlewnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej;
- 2) jako członkowie — przedstawiciel Instytutu Zootechniki oraz lekarz weterynarii, wyznaczony przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Ministerstwo Rolnictwa może delegować do komisji (ust. 3) swego przedstawiciela, który pełni wówczas funkcję przewodniczącego.